

FLORIN BICAN

Singur printre mârlani

Ediție revăzută și adăugită

EDITURA
ART

CUPRINS

Avertisment	7
Balada Rabiatei Arabella	9
Balada lu' samurai	17
Finlandeza Haaricleea	27
Din bucata mea de pâine.....	39
Micul ajutor al mamei.....	41
Pisicuța (1)	45
Pisicuța (2)	47
Haiku felin.....	49
Gândăcelul.....	51
Măcelarul Magellan și tranzitia la măcelăria de piață	53
Veta cu racheta.....	59
Geta cu bricheta	65
Fără geacă	75
Cu satârul ridicat	77
Balada lu' caporalu' M. Ilie	79
Balada Nelului.....	89
Doi sumonștri pe-o saltea	93
Adu, mamă, maioneza.....	95
Cântec	97

Cântec oltenesc.....	99
Colindă locală	101
Sanda. Baladă cu clăbuci	103
Vânătorul descălțat, cel cu noroc la vânat.....	107
Balada lu' Lică Licantropu'	109
Koichiko Koizumo	113
Micul Adolf și fisticul	129
Betonăm frumos, solid	135
Circus Braun	141
Motănelul cu program	143
Crin-rechin la ora cinci	145
Nu mai rupeți flori, copii (că-n parc umblă caralii)	149
Confesiune	151
Micul inginer al tatei	153
Şaolin a' lu' Fenşùi.....	155
Cocoloş-explorator.....	169
Teleepopeea căpitanului Robinson.....	175

BALADA RABIAȚEI ARABELLA

Arabella lu' Glucoză
Şi-a făcut rost de-un buldozer
Şi-a luat-o cu el prin sat,
Chitită pe demolat.
N-a fost colț să nu dea iama
Cu şenila și cu lama...
Vai, supraviețuitorii,
Cum îi mai treceau fiorii
Când priveau în jurul lor
La prăpădu-ngrozitor.
„Arabella, Arabella, –
I-au spus ei, mâhniți – acela
A fost dragul nostru sat,
Iar tu ni l-ai demolat.
Ce ne facem noi acum?
Ne-ai lăsat ca prostii-n drum.
Ești o plagă socială!“
Şi-ar fi luat-o la poceală...
„Arabella, ia aminte, –
I-au zis ei scrâșnind din dinte –
Punem noi mâna pe tine,
Fă, și n-o să-ți fie bine...“

Arabella, din cabină,
Le-a răspuns: „Mă doare-n splină.
Vreți să mă intimidați?
Sunteți niște sinistrați!
Nu mă prindeți voi pe mine,
Nici în văi, nici pe coline,
Nici la șes, nici în zăvoi,
Pun buldozeru' pe voi
Dacă faceți vreo figură.“
„Mama ei de paceaură, –
Zic sătenii înciudați –
Păi să nu-ți vină s-o bată?
Las' c-o învățăm noi minte...“
Și s-au dus la Președinte,
Președintele Ulise,
Maistru-n jocuri de culise.
„Excelență, să vedeți,
Arabella din Scăieți,
Satul nostru de-obârșie,
Ne-a distrus din temelie
Acareturile toate.“
„Arabella? Nu se poate, –
Zise Președintele,
Dezvelindu-și dintele
Într-un rânjet echivoc –
O vom lichida pe loc!
Trimite Garda Personală

Şi-o termină c-o rafală,
C-avem arme din import,
Care mişcă-n front e mort!“
Arabella lu' Glucoză
Între timp schimbase-n proză,
Din manetă şi pedală,
Poezia ancestrală
A cătunului Scăieţi.
„ ’Ai s-o ciuruim, băieţi, –
Ordonă, privind cu jale
Şeful Gărzii Personale –
Armele la ochi... şi FOC!“
Arabella-ntoarse-n loc
Şi-o porni către flăcăi...
„Rupeţi rândurile, ’ăi!“ –
Ordonă, fugind din cale,
Şeful Gărzii Personale.
La comanda „Înainte!“,
S-au întors la Președinte.
„Ce ne facem, Excelență?“
„Declar starea de urgență,
Mama ei de paceaură,
Mi-e că dă iama-n natură
De nu luăm nici o măsură.
Azi dă gaură în mediu,
Mâine chiar la noi în sediu.
Se impune un remediu.